RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.301 van 27 november 1996
in de zaak A. 70.072/IV-15.895.

In zake : Joseph SMIT,
wonende te ANTWERPEN,
August Vermeylenlaan 5, bus 3

tegen :

de stad ANTWERPEN.

tussenkomende partijen :

1. Marc VANDER HEYDEN,
wonende te BRECHT - SINT-LENAARTS,
Nieuwstraat 48A,
2. Guido DUPONT,
wonende te ANTWERPEN,
Alkstraat 1.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph SMIT op 26 juli 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 juni 1996 van de gemeenteraad van Antwerpen "houdende de voordracht van twee andere kandidaten bij de provinciegouverneur voor de functie van commissaris van politie van de stad Antwerpen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 oktober 1996, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 8 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. LIBEER, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. VAN DER STRATEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Marc VANDER HEYDEN met een verzoekschrift van 27 augustus 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Guido DUPONT met een verzoekschrift van 30 augustus 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen besluit op 15 december 1994 één plaats van commissaris van politie open te verklaren. Blijkens de op 27 april 1993 door de gemeenteraad vast-

gestelde voorwaarden komen voor benoeming in de graad van commissaris in aanmerking de vast benoemde leden van het stedelijk politiepersoneel die o.m. "geslaagd zijn voor een psycho-technisch onderzoek, aan de hand waarvan door de gemeenteraad kan worden beoordeeld of de betrokkene geschikt is voor het vervullen van de taak" en die, op het ogenblik van de voordracht "de leeftijd van 58 jaar niet hebben overschreden".

Verzoeker, sinds 1 oktober 1962 in dienst van de politie te Antwerpen en titularis van de graad van adjunct-commissaris-hoofdinspecteur van politie, stelt zich kandidaat. Hij geniet, omdat hij er eerder reeds met succes heeft aan deelgenomen, vrijstelling van het voorgeschreven psycho-technisch onderzoek.

1.2. Op 13 maart 1996 besluit het college van burgemeester en schepenen "de personeelsleden die zich kandidaat stelden voor commissaris ingevolge de openverklaring van 15 december 1994 en die geslaagd zijn voor het psycho-technisch onderzoek voor commissaris, te verwijzen naar een selectiecommissie die het college zal adviseren met het oog om de formulering van een voorstel aan de gemeenteraad. Deze selectiecommissie zal de kandidaten beoordelen met de classificatie: zeer geschikt, geschikt, minder geschikt".

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen verwijst naar het arrest van de Raad van State nr. 12.317 inzake WINTRAEKEN en naar de wenselijkheid om "over degenen die zich kandidaat stelden ... een bijkomend advies in te winnen, met het oog op de formulering van een degelijk onderbouwd voorstel aan de gemeenteraad". De beslissing overweegt verder dat de gemeenteraad op 24 oktober 1995 een reglement inzake de selectieprocedure bij benoemingen en bevorderingen heeft vastgesteld en dat dit reglement de bevordering tot politiecommissaris afhankelijk stelt van onderwerping aan de "in het ontwerp van nieuwe bevorderingsvoorwaarden" voorgeschreven testen.

1.3. Op 3 april 1996 beslist het college van burgemeester en schepenen over de samenstelling van de selectiecommissie. Zij bestaat uit drie personeelsleden van de stad Antwerpen en drie "leden-externen".

1.4. De selectiecommissie beslist de kandidaten aan een schriftelijke én een mondelinge proef te onderwerpen. In het op 14 mei 1996 gedagtekend verslag aan het bestuur relateert de commissie het verloop van de werkzaamheden en brengt zij over de verschillende kandidaten een globale beoordeling uit. Kandidaat Guido DUPONT wordt "zeer geschikt" bevonden; kandidaat Marc VANDER HEYDEN, samen met vier andere "geschikt" en verzoeker samen met één andere kandidaat "minder geschikt".

1.5. Op 24 mei 1996 besluit het college van burgemeester en schepenen aan de gemeenteraad voor te stellen vooreerst kennis te nemen van de resultaten van het psycho-technisch onderzoek en van het verslag en advies van de selectiecommissie en vervolgens adjunct-commissaris Guido DUPONT als eerste en adjunct-commissaris-inspecteur Marc VANDER HEYDEN als tweede kandidaat bij de gouverneur voor te dragen met het oog op de benoeming door de Koning.

De beslissing verwijst naar de benoemingsvoorwaarden, naar de tot dan gevolgde procedure en overweegt vervolgens:

> "overwegend dat de zeven resterende kandidaten allen een gunstige psycho-technische test hebben afgelegd en hun rangschikking volgens ranganciënniteit de volgende is :
> 1. J. SMIT
> 2. P. HERMANS
> 3. M. VANDER HEYDEN
> 4. L. LAMINE
> 5. P. VAN DER HEYDEN
> 6. L. BOGAERTS
> 7. G. DUPONT

overwegend dat de kandidaten bij de selectieprocedure een schriftelijke en een mondelinge proef dienden af te leggen;

overwegend dat de schriftelijke proef plaats had op 8 mei 1996 en de mondelinge proef op 13 mei 1996;

gelet op zijn beslissing dd. 15 mei 1996, kennis te nemen van het verslag en het advies van de selectiecommissie voor commissaris van politie;

overwegend dat de selectiecommissie op grond van de schriftelijke proeven en de mondelinge proeven besliste G. DUPONT, als zeer geschikt, L. BOGAERTS, L. LAMINE, M. VANDER HEYDEN en P. VAN DER HEYDEN als geschikt en P. HERMANS en J. SMIT, als minder geschikt te kwalificeren;

gelet op de door de kandidaten ingediende curricula vitae;

overwegend dat uit de curricula vitae van G. DUPONT, P. HERMANS, L. LAMINE, M. VANDER HEYDEN en P. VAN DER HEYDEN, tevens blijkt dat zij naast het brevet van commissaris van politie tevens in het bezit zijn van een diploma van licentiaat in de criminologie;

overwegend dat M. VANDER HEYDEN, voornoemd, eveneens in het bezit is van een bijzondere licentie in de bestuurskunde en overheidsmanagement en een aggregaat in de criminologie;

overwegend dat P. VAN DER HEYDEN, voornoemd, eveneens in het bezit is van een attest van het eerste jaar van een post-universitaire opleiding aan de R.U.G., richting junior program management;

overwegend dat G. DUPONT, voornoemd, op basis van zijn behaalde kwalificatie bij de selectieprocedure namelijk ’zeer geschikt’ en zijn bijkomend diploma van licentiaat in de criminologie, daarom als 1e kandidaat kan worden voorgedragen voor een benoeming tot commissaris van politie;

overwegend dat M. VANDER HEYDEN, voornoemd, op basis van zijn diploma’s en zijn rangschikking volgens ranganciënniteit in de reeks van geschikten, daarom als 2e kandidaat kan worden voorgedragen voor een benoeming tot commissaris van politie;

gelet op de met redenen omklede adviezen van de hoofdcommissaris van politie;

(...)".

1.6. Op 3 juni 1996 neemt dan de gemeenteraad de beslissing waarvan thans de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd en waarbij Guido DUPONT voorgedragen wordt als eerste kandidaat en, na herstemming tussen verzoeker en Marc VANDER HEYDEN, laatstgenoemde als tweede kandidaat.

De beslissing bevat dezelfde overwegingen als de voormelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen, met dien verstande dat bijkomend wordt vermeld "dat de naambundels van de betrokkenen ter beschikking hebben gelegen van de leden van de gemeenteraad", dat "de gemeenteraadscommissie voor personeelsaangelegenheden de ingediende kandidaturen besprak" dat ook verwezen wordt naar "de titels, de verdiensten, de resultaten van de selectieprocedure en de rangschikking van de kandidaten".

1.7. Op 5 juni 1996 wordt aan verzoeker medegedeeld dat de gemeenteraad besloten heeft "twee andere kandidaten ... voor te dragen". Op 17 juni 1996 verklaart de burgemeester van de stad Antwerpen dat zij geen kandidaat wenst toe te voegen aan de door de gemeenteraad besliste voordrachten.

1.8. Bij brief van 2 oktober 1996 deelt de Minister van Binnenlandse Zaken aan de burgemeester van Antwerpen mede dat bij koninklijk besluit van 17 september 1996 Guido DUPONT benoemd is tot politiecommissaris.

2. Overwegende dat de verwerende partij, na ontvangst van het auditoraatsverslag, een "aanvullende nota" heeft opgestuurd waarin zij nader ingaat op de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzoek tot schorsing; dat dergelijke nota niet voorzien is in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en dat zij daarom uit de debatten moet geweerd worden;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij aan de Raad van State heeft medegedeeld dat Guido DUPONT is benoemd tot politiecommissaris; dat zij op grond daarvan ter terechtzitting opmerkt dat het verzoek tot schorsing voorbijgestreefd is; dat derhalve de vraag rijst welk nadeel nog door de schorsing van de voordracht kan voorkomen worden;

3.2. Overwegende dat het voorwerp van het verzoek tot schorsing betrekking heeft op een beslissing die, hoewel zij tot gevolg heeft dat verzoeker definitief uitgeschakeld is voor de benoeming tot politiecommissaris en hem in die zin ook grieft en een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, een voorbereidend karakter heeft ten aanzien van de definitieve benoemingsbeslissing; dat de omstandigheid dat de voorbeslissing hangende de procedure van schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevolgd door de definitieve benoemingsbeslissing niet betekent dat het verzoek geen voorwerp meer heeft of dat de grondslag van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verandert; dat immers het nadeel dat verzoeker ondergaat nog steeds voortvloeit uit de voordrachtsbeslissing; dat dit nadeel door de benoemingsbeslissing alleen zeker is geworden; dat derhalve, in plaats van te besluiten tot het teloorgaan van het voorwerp van de vordering, eerder moet besloten worden dat de schorsing van de voordracht aan de benoemingsbeslissing voorlopig de noodzakelijke rechtsgrond ontneemt; dat de exceptie moet verworpen worden;

4.1. Overwegende dat de verwerende partij ook nog wijst op de omstandigheid dat verzoeker zich niet verzet heeft tegen de beslissing van de burgemeester om geen kandidaat toe te voegen aan de voordracht opgemaakt door de gemeenteraad, zodat de vraag rijst naar zijn belang;

4.2. Overwegende dat de burgemeester aan artikel 191 van de nieuwe gemeentewet de bevoegdheid ontleent om

aan de door de gemeenteraad opgemaakte lijst van kandidaten een eigen kandidaat toe te voegen; dat de omstandigheid dat verzoeker er niet in geslaagd is om langs die weg zijn aanspraken op de benoeming warm te houden, hem niet belet zich te blijven verzetten tegen de beslissing van de gemeenteraad die naar zijn oordeel ten onrechte zijn kandidatuur heeft geweerd; dat de exceptie niet gegrond lijkt;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten handeling kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

6.1. Overwegende dat verzoeker in een enig annulatiemiddel een aantal grieven aanbrengt onder de gemeenschappelijke noemer dat "het college van burgemeester en schepenen niet gerechtigd is bijkomende selectiecriteria en/of proeven te laten opleggen inzake de procedure tot bevordering tot commissaris van politie" en dat "de selectieprocedure tevens behept is met substantiële gebreken"; dat hij zijn grieven als volgt verduidelijkt:
1. Het college van burgemeester en schepenen heeft op 13 maart 1996, verwijzend naar het arrest nr. 12.317 van 5 april 1967 inzake WINTRAEKEN, besloten de kandidaten te onderwerpen aan een onderzoek door een selectiecommissie die bij het college advies zal uitbrengen, terwijl het in dit geval tot de bevoegdheid van de gemeenteraad behoort om de bevorderingscriteria vast te stellen zonder dat het college van burgemeester en schepenen, en dan nog in de loop van de procedure, eigenmachtig bijkomende selectiecriteria kan opleggen;

2. De organisatie van bevorderings- en aanwervingsexamens en de daarbij gehanteerde criteria moet aan de onderhandeling met de vakbonden worden onderworpen, en dit is hier niet gebeurd;
3. De aan de selectiecommissie opgelegde klasseringsmogelijkheid, met name "zeer geschikt, geschikt en minder geschikt", is te beperkend en dus niet dienend om aan de adviserende en benoemende overheid een beter inzicht te geven omtrent de kwaliteiten en verdiensten van de verschillende kandidaten;
4. De selectieproef is "niet op objectieve wijze" verlopen doordat de vragen voor de schriftelijke proef door één persoon, die ook voordien reeds betrokken was bij een eerdere doorlichting van het korps, zijn opgesteld, doordat de selectiecommissie niet werd samengesteld overeenkomstig artikel 3 van het reglement maar dat de leden werden geselecteerd door een schepen, doordat de stadssecretaris slechts aan een deel van de proeven heeft deelgenomen en zich daarna laten vervangen heeft en doordat verzoeker de uitnodiging om aan het examen deel te nemen pas twee dagen voor de proef heeft ontvangen, hetgeen een onredelijk korte termijn is;
5. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen, het adviserend orgaan van de gemeenteraad, bevat geen behoorlijke motivatie in die zin dat zij geen "voldoende geachte omschrijving en bespreking van de titels, verdiensten en hoedanigheden van elke gegadigde" bevat die de gemeenteraad toelaat een keuze te maken;
6. De gemeenteraadsbeslissing schendt het redelijkheidsbeginsel doordat de discretionair optredende overheid geen behoorlijke afweging van titels en verdiensten heeft gedaan in die zin dat zijn persoonlijke kwalificaties en aanspraken niet in overweging zijn genomen en dat het dossier onvoldoende elementen bevat die de voorkeur voor de voorgedragen kandidaten staven en ondersteunen; hij beschikt nochtans over de meeste anciënniteit en bijgevolg ook over de meeste ervaring en dit in diverse takken; hij werd in 1987 belast met de

oprichting en de leiding van een milieupolitie, en hij kreeg, na zijn benoeming tot adjunct-commissaris-hoofd-inspecteur, ook de opdracht om samen met een ander verantwoordelijke de goede werking van het korps op te volgen;
7. De beslissing is niet formeel gemotiveerd in de zin als voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 want zij bevat niet de feitelijke en juridische overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen; er is aan verzoeker alleen medegedeeld dat de gemeenteraad beslist had om twee andere kandidaten voor te dragen;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij ten aanzien van de grieven gesteund op de onbevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen doordat het eigenmachtig de bevorderingscriteria zou hebben gewijzigd, op de miskenning van de onderhandelingsverplichting met de vakbonden, op de onbruikbaarheid van het advies van de selectiecommissie wegens de onvoldoende klassificatiemogelijkheid en op het niet-objectieve verloop van de selectieproef antwoordt dat de selectiecommissie die het college van burgemeester en schepenen geadviseerd heeft geenszins tot taak had een vergelijkend examen af te nemen, maar alleen het formuleren van een advies, dat niet bindend was voor het college noch voor de gemeenteraad, dat de oprichting van een dergelijke selectiecommissie niet het invoeren van een nieuw bevorderingscriterium betreft zodat geen onderhandelingen met de vakbonden moesten worden gevoerd, dat de aan de selectiecommissie opgelegde klassering van de kandidaten in drie categorieën ruim voldoende was om als advies te gelden, dat verzoeker werd ingelicht over het verloop van de proeven voor de selectiecommissie en dat hij geen enkele opmerking heeft geformuleerd ten aanzien van haar samenstelling en dat de korte oproepingstermijn voor alle kandidaten dezelfde was terwijl de voorgelegde opgave kon beantwoord worden op basis van de parate kennis van de kandidaten; dat zij op de grieven gesteund

op de onvoldoende formele motivering van het advies van het schepencollege, inzonderheid wegens het ontbreken van een concrete bespreking van elke kandidaat antwoordt dat de bestreden gemeenteraadsbeslissing verwijst naar de benoemingsvoorwaarden en alle relevante gegevens in aanmerking heeft genomen, met name "de verschillende bundels van de kandidaten", dat de beslissing niet moet aangeven waarom een kandidaat niet wordt voorgesteld en dat de aangehaalde motieven de genomen beslissing voldoende onderbouwen; dat zij op de grief gesteund op de onvoldoende vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten antwoordt dat alle kandidaten positief door de korpschef werden beoordeeld, dat verzoeker niet aantoont dat hij kennelijk meer en grotere aanspraken heeft dan de overige kandidaten;

6.3.1.1. Overwegende, wat de eerste grief van verzoeker betreft, dat de Raad van State er in de huidige stand van de rechtspleging niet toe komt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen waarbij, met het oog op het formuleren van een voorstel aan de gemeenteraad, een bijzondere selectiecommissie wordt belast met een onderzoek van de kandidaten en met hun classificatie in één van de categorieën "zeer geschikt", "geschikt" of "minder geschikt", te zien als een bijkomende bevorderingsvoorwaarde om reden dat aan de selectiecommissie geen enkele beslissingsbevoegdheid wordt toegekend; dat zij integendeel voorkomt als een bijkomend middel van voorlichting teneinde aan de gemeenteraad een gefundeerd voorstel te kunnen doen aangaande de geschiktheid van alle kandidaten voor de te begeven betrekking; dat de selectiecommissie haar opdracht ook correct heeft ingeschat vermits zij de kandidaten onderworpen heeft aan een schriftelijke en mondelinge proef met betrekking tot problemen uit de werksfeer van een politiecommissaris; dat het onderzoek door de selectiecommissie ook geen dubbel gebruik uitmaakt met het psychotechnisch onderzoek van de geschiktheid voor

het ambt, dat wél als een bevorderingsvoorwaarde bestaat, dat wordt uitgevoerd door een externe gespecialiseerde instelling op grond van "het door het hoofdcommissariaat geschetste profiel van commissaris", maar dat zich enkel uitspreekt met de beoordeling "positief" of "negatief";

6.3.1.2. Overwegende dat wat voorafgaat evenwel niet volstaat om te besluiten dat het college van burgemeester en schepenen, zich richtend naar het standpunt dat de Raad van State in het arrest WINTRAECKEN, nr. 12.317 van 5 april 1967 had ingenomen, eigener gezag een selectiecommissie met een bijkomend onderzoek van de kandidaten kon belasten; dat zulks inderdaad slechts het geval kan zijn wanneer kan aangenomen worden dat geen uitdrukkelijk voorschrift die werkwijze in de weg staat;

6.3.1.3 Overwegende dat, indien uit de bewoordingen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 13 maart 1996 blijkt dat de gemeenteraad op 24 oktober 1995 een nieuw reglement "inzake de selectieprocedure bij benoemingen en bevorderingen" heeft uitgevaardigd, en indien uit de door de verwerende partij in het dossier neergelegde stukken blijkt dat dit gemeenteraadsbesluit - waarbij zich voegt een gemeenteraadsbesluit van 22 april 1996 tot herziening van dat besluit - een specifieke selectieprocedure instelt voor de benoeming in een aantal ambten, waaronder dat van politiecommissaris, terwijl het, gelet op het ontbreken van overgangsbepalingen, van onmiddellijke toepassing lijkt te zijn op alle hangende procedures, zulks nog niet betekent dat het college de door die gemeenteraadsbeslissing voorgeschreven procedure van selectie van de kandidaten ook moest volgen bij de voorbereiding van de hier bestreden voordracht; dat immers niet blijkt dat die reglementen, door hun bekendmaking overeenkomstig artikel 112 en 114 van de nieuwe gemeentewet, verbindende kracht hebben kunnen krijgen; dat ook niet blijkt dat

het college van burgemeester en schepenen, overeenkomstig artikel 123, 2° van de nieuwe gemeentewet belast met de bekendmaking van de gemeenteraadsbesluiten, nalatig zou zijn geweest bij het nemen van initiatieven voor die bekendmaking; dat tenslotte in de huidige stand van de procedure ook niet besloten lijkt te kunnen worden dat de gemeenteraad bij het nemen van de bestreden beslissing noodzakelijk uitvoering moest geven aan zijn nog niet bekendgemaakt en dus nog niet verbindend reglement omdat de uitvoerbaarheid ervan begrensd wordt door de niet-tegenstelbaarheid waarop bepaalde derden zich kunnen beroepen, hetgeen in casu betekent dat de gemeenteraad het nieuwe reglement slechts mocht toepassen in zoverre hij daarmee niet inging tegen de op dat ogenblik overeenkomstig de bestaande regeling gevestigde rechtstoestanden waaruit de tussenkomende partijen voordeel hebben gehaald;

6.3.2. Overwegende, wat de tweede en derde grief betreft, dat verzoeker niet uiteenzet welke rechtsregel het bestuur er zou toe verplichten een beslissing als die van 13 maart 1996 met de hiervoor omschreven inhoud aan syndicale onderhandelingen te onderwerpen; dat hij alsnog ook niet aannemelijk maakt dat het schepencollege de selectiecommissie in een te strict keurslijf heeft gedwongen door haar te verplichten de kandidaten, volgens hun geschiktheid, als "zeer geschikt", "geschikt" of "minder geschikt" te catalogeren; dat de selectiecommissie trouwens, door een adekwate motivering te geven over de waarde van elke kandidaat en zich niet te beperken tot de eenvoudige inpassing van de kandidaten in de vooropgestelde classificatie, het college van burgemeester en schepenen heeft toegelaten de aangelegenheid genuanceerd te benaderen;

6.3.3. Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker de Raad van State op dit ogenblik ook niet tot het besluit kan brengen dat de werkzaamheden binnen de

selectiecommissie niet objectief verlopen zouden zijn; dat zijn argumentatie niet volstaat om het vermoeden van objectiviteit waarmee het onderzoek moet worden aangevat, te keren; dat hij evenmin aantoont op welke wijze de naar zijn oordeel onredelijk korte oproepingstermijn die hem voor de proeven bij de selectiecommissie werd gegeven, hem enig nadeel zou hebben berokkend; dat derhalve ook zijn vierde grief niet opgaat;

6.3.4. Overwegende dat het, met betrekking tot verzoekers vijfde grief, kan volstaan op te merken dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen voorbereidend is ten opzichte van de beslissing van de gemeenteraad; dat zij derhalve niet formeel gemotiveerd moet zijn; dat eventuele gebreken in de eraan ten grondslag liggende motieven nog kunnen rechtgezet worden door de gemeenteraad;

6.3.5. Overwegende dat, in antwoord op verzoekers zesde en zevende grief, de gemeenteraadsbeslissing van 3 juni 1996 een omstandige en terzake diendende motivering bevat; dat blijkens die motivering de gemeenteraad acht heeft geslagen op verzoekers grotere anciënniteit maar dat hij daarnaast ook rekening heeft gehouden met de resultaten van de bijkomende selectieproef zonder zich daar evenwel volledig op te verlaten; dat inderdaad de gemeenteraadsleden de mogelijkheid hadden de "naambundels" van alle kandidaten in te zien en dat zij kennis hadden van ieders curriculum, zodat zij de verdiensten van alle kandidaten konden vergelijken; dat de kandidaturen ook in de gemeenteraadscommissie voor personeelsaangelegenheden zijn besproken; dat verzoeker die vaststellingen, vermeld in de aanhef van het bestreden gemeenteraadsbesluit, niet betwist;

6.4. Overwegende dat het door verzoeker aangevoerde middel niet ernstig voorkomt; dat de vordering

tot schorsing van de tenuitvoerlegging om die reden moet verworpen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Marc VANDER HEYDEN en Guido DUPONT in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig november 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**